

عنوان مقاله:

مقایسه تحلیلی سنت شفاهی با تاریخ شفاهی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مرتضی نورائی - دانشیار تاریخ دانشگاه اصفهان.

لقمان دهقان نیری - دانشیار تاریخ دانشگاه اصفهان.

مهدی ابوالحسن ترقی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران اسلامی دانشگاه اصفهان.

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر و به دنبال نگرش تاریخ های مبتنی بر داده های شفاهی، بسیاری خواسته یا ناخواسته سنت شفاهی و تاریخ شفاهی را با هم یکی انگاشته و در تعریف معنا و تبیین اصطلاح تاریخ شفاهی دچار سهوهای بنیادی شده اند. گردآوری داده های تاریخی براساس روایات و اخباری که سینه به سینه نقل شده اند پیشینه ای به مراتب طولانی تر از روش علمی تاریخ شفاهی؛ یعنی، گردآوری اطلاعات تاریخی بر مبنای مصاحبه هدمند، فعال و آگاهانه دارد. تاریخ شفاهی تفاوت هایی بنیادی با سنت شفاهی دارد. سنت شفاهی شیوه و راه انتقال ساز و کارهای فرهنگی و عمومی از نسلی به نسل دیگر است. اگرچه سنن شفاهی در جوامع گوناگون شباهت هایی با یکدیگر دارند، عواملی چون گوناگونی نژاد، اختلاف مذاهب و جغرافیای طبیعی و انسانی تفاوت هایی اساسی در آنها ایجاد کرده است. تاریخ شفاهی، که امروزه در گردآوری شواهد، مدارک و تولید اسناد از روش های علمی بهره می برد، در تحقیقات خود به طور عمده از روش مصاحبه استفاده می کند. از این شیوه زمانی به طور گسترده و علمی استفاده گردید که ضبط صوت های قابل حمل اختراع شد و ذخیره سازی شاهد گفتاری را ممکن نمود. همچنین تداوم و توسعه دموکراسی در دنیای مدرن، عملکرد این شیوه را به تمامی طبقات و اقشار جامعه مدنی گسترش داد. بنابراین، در این مقاله ضمن بازگویی سنت شفاهی و پیشینه آن در جوامع مختلف و تبیین ویژگی ها و کارکردهای اساسی آن، به مقایسه تحلیلی سنت شفاهی با روش علمی تاریخ شفاهی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

سنت شفاهی، فرهنگ، تاریخ شفاهی، تاریخ نگاری، مصاحبه، کارکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327222>

